

ชมรมกิน-เที่ยวหมู่บ้านซื้อตรง ๒๘ ทริปที่ ๔๔

“เบิกฟ้า รับอรุณ ปีใหม่ ๒๕๖๘”

MERRY
Christmas

AND HAPPY NEW YEAR

วันพุธ ที่ 4 ธันวาคม 2567

กำหนดการ
เที่ยวคลองบางหลวง....ย้อนอดีตธนโกสินทร์
วันพุธที่ 4 ธันวาคม 2567

เวลา 07.00 น	ลือหมุนจากซื้อตรง
เวลา 09.00 น	พบกันที่ท่าเรือท่าเตียนออกเดินทางสำรวจเส้นทางคลองภาษีเจริญที่มีมนต์ขลัง เส้นทางตามรอย กรุงเทพ-ธนบุรี สัมผัสสองฝากฝั่งที่คงเดิมได้เกินกว่า 60% และ 3 จุดสำคัญ พร้อมชมการเปิดปิดประตูน้ำภาษีเจริญ การทตน้ำของคลองในกรุงเทพฯ 1) วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ไหว้พระพุทธรูปทรงเครื่องปางสมาธิ ความสูง 69 เมตร สูง ลำดับที่ 3 ของประเทศ 2) ชมเรือพระที่นั่งที่ใช้สำหรับร่วมขบวนถวายผ้าพระกฐินทางชลมารคที่กรมอุท 3) แวะวัดอรุณราชวราราม วัดที่เป็น 1 ในสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมความเป็นไทย ชื่อเดิมคือวัดแจ้งเหมาะสำหรับนมัสการเบิกฟ้ารับอรุณในปีใหม่นี้ ขอพรให้พบ แต่ความสำเร็จ สุขสมหวังในปี ๒๕๖๘
เวลา 12.00 น	เวลาอาหารอร่อยกับสถานที่สวยงาม ครีวคุณก้อง ณ.ท่าราชวรดิษฐ์ ท่านนี้มีประวัติที่ ต้องถามท่านดร. จะบรรยายให้เราฟังได้อย่างดีเลย
เวลา 13.30 น	อิมอร่อยกันแล้ว เดินทางต่อที่ ศาลเจ้าพ่อเสือ พระนคร ที่สำคัญอีกเช่นกัน จะมีผู้ แนะนำไหว้ให้ครบทุกขั้นตอน เพื่อความเป็นมงคลของชีวิต
เวลา 14.30 น	ต้องไม่พลาดกับการชิมกาแฟดีมทราย ถ่ายรูปกับหนุ่มผู้เป็น barista รังสรร รสชาติ กาแฟสำหรับทุกท่าน มีมุมสวยๆ น่ารักๆ ให้ถ่ายรูปพักผ่อนสบายๆ พอแสงแดดเริ่ม ร้อนแรงขึ้น
เวลา 15.30 น	พาเดิน ถ.ดินสอ ที่ว่ามีความเจริญแห่งแรกๆ ของกรุงเทพมหานครเลย เพราะจะมีทุก อย่างให้ได้พบได้เจอ ต้องถามท่านดร.และพี่ตระกูลถึงมนต์ขลังของถนนแห่งนี้
เวลา 15.45 น.	เข้าวัดที่จะทำให้ปีใหม่นี้มีความสดใส ทศนะ ที่ดีมีมุมมองใหม่ในปี ๒๕๖๘ วัดสุทัศน์ เทพวราราม นมัสการพระศากยมุนีพระประธานในพระอุโบสถของวัด ท่านที่ไปวัดใดว่า สวยแล้วลองวัดสุทัศน์ดูครับ จะทราบว่าวัดที่สวยงามในไทยไม่ยิ่งหย่อนกว่าวัดใดๆ
เวลา 17.00 น	อิมอร่อยกันอีกมือที่ร้านข้าวต้ม สกายไฮ เรียกว่าเป็นร้านจุดจบของนักท่องเที่ยวใน ยุคเฟื่องฟูเลยทีเดียว ยังคงความอร่อยมากกว่า 50 ปี แน่นนอน
เวลา 18.30 น	เดินทางกลับม.ซื้อตรงพร้อมความสุข ความแน่นในทุกรายการ บางรายการอาจจะมี เพิ่มหรือลดบ้างตามเวลาที่เหมาะสมและพบกันใหม่ทริปหน้า

ชมรมกันเที่ยวหมู่บ้านชื้อตรอง
เที่ยวคลองบางหลวง....ย้อนอดีตธนโกสินทร์
วันพุธ ที่ 4 ธันวาคม 2567

ท่าเตียน

ท่าเตียน ตั้งอยู่บนถนนมหาธาตุ บริเวณด้านหลังพระบรมมหาราชวัง ด้านตะวันตกติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา มองไปฝั่งตรงข้ามเยื้อง ๆ จะเป็นวัดอรุณ และท่าเรือวัดอรุณ แม้ปัจจุบันที่นี่จะเป็นย่านท่องเที่ยวที่เต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวสะพายกล้อง โฮสเทล ร้านอาหาร และคาเฟ่มากมาย แต่เมื่อก่อนนั้นเคยเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดของกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ไม่มีข้อมูลแน่ชัดว่าเริ่มก่อตั้งเมื่อใด แต่ก็มีเรื่องเล่าต่อกันมา โดยแบ่งออกเป็น 2 เรื่องเล่า ดังนี้ ในรัชสมัยรัชกาลที่ 4 ที่แถบนี้เคยเกิดเพลิงไหม้ครั้งใหญ่ จนราบเรียบเหี้ยนเตียน กลายเป็นชื่อ ท่าเตียน ในที่สุด

ในตำนานอ้างว่าเชื่อว่ามาจาก "ฮาเตียน" เมืองท่าแห่งหนึ่งในตอนใต้ของประเทศเวียดนาม (ปัจจุบันอยู่ในจังหวัดเกียนซาง) เนื่องจากแถบนี้ในอดีตเคยเป็นที่อยู่อาศัยของชาวญวนอพยพหนีภัยสงครามจากเว้ ตั้งแต่ยุคกรุงธนบุรี ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และชาวญวนเหล่านี้ได้เรียกชื่อถิ่นฐานนี้ว่าฮาเตียน เนื่องจากมีภูมิทัศน์คล้ายกับบ้านเกิดที่จากมา เพื่อคลายความคิดถึงถิ่นฐานตนเอง และได้เรียกเพี้ยนมาเป็นท่าเตียนในที่สุด

คลองบางกอกใหญ่-บางกอกน้อย : จากแม่น้ำใหญ่กลายเป็นคลองได้อย่างไร

คลองบางกอกใหญ่ (คลองบางหลวง) คลองบางกอกใหญ่ หรือชื่อในอดีตว่า คลองบางหลวง เดิมเคยเป็นส่วนหนึ่งของแม่น้ำเจ้าพระยาหรือแม่น้ำเจ้าพระยาสายหลักตามธรรมชาติมาก่อน กล่าวคือ บริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาสายปัจจุบันตั้งแต่ปากคลองบางกอกน้อย ตรงข้ามมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปจนถึงปากคลองบางกอกใหญ่ดังที่เห็นในปัจจุบันนั้นในอดีตเคยเป็นแผ่นดิน และแม่น้ำเจ้าพระยาเดิมจะอ้อมเลี้ยวจากหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นคูกว้างมาทะลุออกข้างวัดท้ายตลาด ต่อมาในรัชสมัยสมเด็จพระไชยราชาธิราช (พ.ศ. 2077 - 2089) พระสวามีของแม่หยั่วศรีสุตาจันทร์โปรดเกล้าให้ขุดคลองลัดระหว่างคูกแม่น้ำทั้งสองในบริเวณดังกล่าว เพื่อย่นระยะทางและอำนวยความสะดวกให้กับบรรดาพ่อค้าทูตานุทูตชาวตะวันตกที่เริ่มเข้ามาติดต่อค้าขายและเจริญสัมพันธไมตรีกับอาณาจักรเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

ต่อมาเมื่อกระแสน้ำส่วนใหญ่เปลี่ยนทิศทางมาไหลผ่านคลองขุดใหม่ คลองลัดนี้ก็ค่อย ๆ กว้างใหญ่ขึ้นจนกลายเป็นแม่น้ำ ส่วนแม่น้ำเจ้าพระยาเดิมก็เริ่มเล็กลงจนกลายเป็นคลองบางกอกน้อยและคลองบางกอกใหญ่ ถึงสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสิน ราชสำนักย้ายมาอยู่ที่กรุงธนบุรี คลองบางกอกใหญ่กลายมาเป็นชุมชนของข้าหลวง และโปรดเกล้าให้บรรดาชาวจีนซึ่งได้เคยช่วยเหลือพระองค์มาตั้ง

บ้านเรือนอยู่ริมคลองบางกอกใหญ่ ทั้งนี้ชื่อ “คลองบางหลวง” เพี้ยนมาจากคำว่า “คลองบางข้าหลวง” เนื่องจากอดีตที่แห่งนี้เคยเป็นที่อยู่อาศัยของข้าราชการ ขุนนาง ข้าหลวง เมื่อครั้งสร้างเมืองธนบุรีทั้งยังสัญจรไป-มาง่ายใกล้กับพระราชวังธนบุรีต่อเนื่องมาถึงรัชกาลที่ 5 ชาวบ้านจึงเรียกกันว่า คลองบางข้าหลวง หรือ “คลองบางหลวง” สืบมาถึงในปัจจุบัน รัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร กำหนดให้คลองบางกอกใหญ่เป็นคลองสำคัญซึ่งจะต้องอนุรักษ์ไว้ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2510 ปากคลองบางกอกใหญ่แยกจากแม่น้ำเจ้าพระยาทางฝั่งขวาของป้อมวิไชยประสิทธิ์ไปสิ้นสุดที่คลองมอญ ตรงข้ามปากคลองชักพระมีความยาวประมาณ 6 กิโลเมตร

คลองบางหลวงบ้านแม่พลอย... หนังสือสี่แผ่นดิน

คลองบางหลวงเป็นบ้านเกิดของแม่พลอยในหนังสือสี่แผ่นดินของ มรว.ศีกฤทธิ ปราโมทย์ เชื้อสายทางมารดาเป็นตระกูลขุนนาง คนในวังยุคนั้นเรียกว่า “บ้านฟากข้างโน้น” ในเรื่องสี่แผ่นดิน ใช้แทนคำเรียกพระยาพิพิธฯ พ่อของพลอยซึ่งเป็นที่รู้กันว่าในสมัยนั้น “บ้านฟากข้างโน้น” หมายถึง “บ้านของตระกูลขุนนาง” ในสมัยรัชกาลที่ 4 – 5 เป็นที่ตั้งเคหสถานของกลุ่มตระกูลขุนนาง แบ่งเป็น “บ้านบน” ย่านคลองหลวงเป็นที่ตั้งบ้านของสมเด็จพระยาบรมประยูรวงศ์ และ “บ้านล่าง” เป็นบ้านของสมเด็จพระยาบรมมหาพิไชยญาติ ตระกูลขุนนางมีประวัติเก่าแก่สืบเชื้อสายจากเผ่าอาหมัดพ่อค้าชาวเปอร์เซียที่เข้ามาค้าขายในไทยสมัยอยุธยาปลายรัชสมัยสมเด็จพระเอกาทศรถ และเลยตั้งบ้านเรือนอยู่ถาวร จนถึงนายขุนนางถือเป็นต้นตระกูลขุนนางเป็นสหายนิตกับนายทองด้วง (รัชกาลที่ ๑) ตั้งแต่ครั้งเยาว์วัย ต่อมานายขุนนางได้สมรสกับคุณนวล ซึ่งเป็นน้องสาวของท่านผู้หญิงนาคกรรยาสมเด็จพระยามหากษัตริย์ศึกได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นเจ้าพระยามหาเสนาและได้ถวายธิดาคนโตที่เกิดจากภรรยาเก่า คือ คุณตานี เป็นเจ้าจอม บุตรหลานที่เกิดในยุคนั้นถือว่าเป็นฝ่ายข้างราชินิกุล ได้เข้ารับราชการใกล้ชิดเบื้องพระยุคลบาททั้งราชสำนักฝ่ายหน้าและฝ่ายใน

จนเมื่อมีการสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานีซึ่งอยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาซึ่งเป็นคนละฟากกับนิเวศสถานเดิมของเหล่าข้าราชการบริพารแผ่นดินธนบุรี ตระกูลขุนนางก็ได้ย้ายตามมาด้วยคงตั้งหลักปักฐานมั่นคงจับจองที่ดินสร้างบ้านเรือนขยายอาณาเขตกว้างขวางอยู่ในอาณาบริเวณของฝั่งธนบุรี ดังที่ปรากฏเป็นหลักฐานชื่อสถานที่สำคัญๆ ในปัจจุบัน อาทิ ชื่อถนนสมเด็จพระยาซึ่งมีนิเวศสถานของสมเด็จพระยาตระกูลขุนนางอยู่ถึง ๓ ท่าน ชื่อวัดสำคัญๆ อาทิ วัดประยูรวงศาวาส ซึ่งเป็นวัดที่สมเด็จพระยาองค์ใหญ่เป็นผู้สร้าง นับว่าในสมัยนั้นคนในตระกูลขุนนางส่วนใหญ่อาศัยอยู่ฝั่งธนบุรี เมื่อคนฝั่งพระนครเอยถึงผู้คนในตระกูลขุนนางก็จะเรียกรวมๆ กันว่า “พวกฟากข้างโน้น” หรือ “พวกฟากชะโน้น” ดังที่ปรากฏในวรรณกรรมสี่แผ่นดิน

วัดปากน้ำภาษีเจริญ

วัดปากน้ำ เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ ตั้งอยู่ ณ ที่ราบลุ่มบางกอกซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งอยู่ริมคลองหลวงหรือ คลองบางกอกใหญ่ อันเป็นลำแม่น้ำเจ้าพระยาเดิม ก่อนที่จะมีการขุดคลองลัดหน้าวัดอรุณราชวรารามราชวรมหาวิหาร และกลายเป็นลำแม่น้ำเจ้าพระยาในปัจจุบัน **เนื่องจากวัดตั้งอยู่บริเวณปากคลองด้านที่แยกไปจากคลองบางหลวงอีกทีหนึ่ง ชื่อของวัดจึงถูกเรียกขานตามตำบลที่ตั้งว่า วัดปากน้ำ** ซึ่งชื่อนี้มีปรากฏเรียกใช้ในจดหมายเหตุโบราณหลายฉบับ แต่ได้พบชื่อของวัดที่แปลกออกไปในแผนที่กรุงเทพฯ พ.ศ. 2453 และ พ.ศ. 2474 ว่า วัดสมุทราราม แต่ไม่เป็นที่ยอมรับเรียกขานกันอย่างนั้น คงเรียกว่า วัดปากน้ำ มาโดยตลอด

ประวัติการสร้างวัด สมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว “...เมื่อปีเถาะ พ.ศ. 2410 โปรดฯ ให้พระภาษีสมบัติบริบูรณ์ (ยิ้ม) เจ้าภาษีฝิ่น เป็นแม่กองขุดคลอง กว้าง 7 วา ลึก 5 ศอก (ตั้ง) แต่คลองบางกอกใหญ่ในกรุงเทพฯ ที่ริมวัดปากน้ำออกไปเมืองนครไชยศรี ที่ตำบลดอนไก่อี เป็นระยะทาง 620 เส้น หักเงินภาษีฝิ่นพระราชทานเป็นค่าจ้างขุดคลอง 112,000 บาท **พระราชทานนามว่า คลองภาษีเจริญ...**” นอกจากใช้เงิน “ภาษีฝิ่น” ที่ปกติจะต้องส่งให้พระคลังเป็นค่าจ้างขุดแล้ว พระภาษีสมบัติบริบูรณ์ยังมีการเรียไ้เพิ่มเติม และกราบบังคมทูลขอ “เก็บเงินจากเรือแพที่เดินเข้าออกและตั้งโรงหอยที่เมืองนครไชยศรีกับเมืองสมุทรสาครเป็นเวลา 3 ปี” ในกรณีที่เงินส่วนแรกไม่เพียงพอ รัชกาลที่ 4 จึงโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ดำเนินการขุดได้ **คลองภาษีเจริญจึงเกิดจากค่าจ้างแรงงานเป็น “ภาษีฝิ่น” อากรเรือแพ และรายได้จากโรงหอยเมืองนครไชยศรี...**

วัดปากน้ำ เป็นวัดโบราณสร้างมาแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนกลาง (ระหว่าง พ.ศ. 2031-2172) สถาปนาโดยพระราชวงศ์ในสมัยกรุงศรีอยุธยา หลักฐานทางโบราณวัตถุและโบราณสถานภายในวัดมีอายุย้อนไปถึงสมัยอยุธยาตอนกลาง ได้พบร่องรอยคลองเล็กด้านทิศใต้และทิศตะวันตกของวัด ที่โบราณขุดไว้เป็นแนวเขตที่ดินของวัดหลวงสมัยอยุธยา ที่ตั้งของวัดปากน้ำจึงมีลักษณะเป็นเกาะรูปสี่เหลี่ยมมีน้ำล้อมอยู่ทุกด้าน สถาปัตยกรรมและศิลปวัตถุที่อยู่คู่วัดมาเช่น หอพระไตรปิฎก ตู้พระไตรปิฎกทรงบุษบก ล้วนเป็นฝีมือช่างหลวงสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช และตัวพระอุโบสถก็ใช้เทคนิคการก่อสร้างในสมัยนั้น ได้ค้นพบนามเจ้าอาวาส 1 รูป ในรัชสมัยสมเด็จพระที่นั่งสุริยาศน์อมรินทร์ (พระเจ้าเอกทัศ) สถาปนาพระอารามหลวงที่อยู่นอกกรุงศรีอยุธยาเป็นวัดสำคัญประจำหัวเมืองหน้าด่านทางทะเล

วัดอรุณราชวราราม

“วัดอรุณราชวราราม” มีชื่อเดิมว่า “วัดมะกอกนอก” แต่ต่อมาสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ได้เปลี่ยนชื่อจากวัดมะกอกนอกมาเป็น “วัดแจ้ง” เพื่อเป็นอนุสรณ์ว่าพระองค์ได้เสด็จมาถึงที่นี่ในยามแจ้ง ในสมัยกรุงธนบุรี วัดอรุณฯ หรือวัดแจ้งในขณะนั้นถือเป็นวัดประจำวังคล้ายวัดพระแก้ว เพราะอยู่ในเขตของพระราชวังเดิม วัดแห่งนี้ถือเป็นวัดประจำรัชกาลที่ ๒ เนื่องจากในขณะที่ยังทรงดำรงตำแหน่งเป็นวังหน้าในรัชกาลที่ ๑ นั้น พระองค์ได้ประทับอยู่ที่พระราชวังเดิมแห่งนี้ และได้บูรณปฏิสังขรณ์วัดนี้เป็นการใหญ่ มีการจัดงานสมโภชใหญ่ถึง 7 วัน 7 คืน

สำหรับ “พระปรางค์วัดอรุณฯ” มีขนาดความสูงจากฐานถึงยอด 81.85 เมตร องค์พระปรางค์ประกอบด้วย 3 ส่วนหลักๆ คือ ฐาน เรือนธาตุ และเรือนยอด มีสัณฐานดุษฎีพระสุเมรุ ส่วนตัวเรือนฐานทำการย่อมนลงและเรือนยอดที่ซ้อนกันเป็นชั้นๆ ขึ้นไป ในแต่ละชั้นมีช่องรูปกนิษฐและกนิริ เริงบาทรเหนือช่องมีรูปมารแบกกระบี่แบกสลับกัน เหนือขึ้นไปเป็นซุ้มคูหารูปพระพายทรงม้า จากนั้นเป็นยอดปรางค์มีรูปครุฑยุดนาคและเทพนมอยู่เหนือซุ้มคูหา ส่วนยอดปรางค์เป็นพระมหามงกุฎนภศูลด้านหน้าองค์พระปรางค์เป็นพระอุโบสถหลังเก่าของวัดอรุณฯ ภายในประดิษฐาน “พระบรมรูปหล่อสมเด็จพระเจ้าตากสิน” ทางด้านซ้ายของพระบรมรูปหล่อ เป็นที่ตั้งของศาลสถิตดวงพระวิญญาณของพระองค์ ตรงข้ามของพระบรมรูปหล่อฯ เป็น “พระแท่นบรรทม” ที่เชื่อว่าสมเด็จพระเจ้าตากสินทรงมาประทับในปลายรัชกาล ส่วนด้านหลังของพระบรมรูปฯ ประดิษฐาน “หลวงพ่อรุ่มมงคล” ส่วน “วิหารน้อย” หรือวิหารหลังเก่า ประดิษฐาน “พระจุฬามณีเจดีย์” เมื่อครั้งอดีตนั้น วิหารน้อยแห่งนี้เป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต เมื่อครั้งที่ได้อัญเชิญมาจากเมืองเวียงจันทน์ ประเทศลาว โดยได้ประดิษฐานอยู่ที่นี่นานถึง 5 ปี นอกจากนี้ก็ยังยมี “พระแท่นบรรทม พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย” อยู่ด้านในวิหารน้อยด้วย อีกหนึ่งจุดในวัดอรุณฯ ที่รู้จักกันดีคือ “ยักษ์วัดแจ้ง” คือพญายักษ์ ณ วัดอรุณฯ ที่ยืนเฝ้าซุ้มประตูยอดมงกุฎอยู่ 2 ตน มือทั้งสองกุมกระบอง ยักษ์กายสีขาวชื่อสหัสเดชะและยักษ์กายสีเขียวชื่อทศกัณฐ์ ปั่นด้วยปูน ประดับกระเบื้องเคลือบสีเป็นลวดลายเครื่องแต่งตัวเดินเข้าไปด้านในจะเป็นพระอุโบสถ ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัย มีนามว่า “พระพุทธรธรรมมิศราชโลกธาตุดิลก” พระประธานองค์นี้กล่าวกันว่า พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงปั้นหุ่นพระพักตร์ด้วยพระองค์เอง

ศาลเจ้าพ่อเสือ "ตัวเล่าเอี้ย"

ศาลเจ้าพ่อเสือ "ตัวเล่าเอี้ย" (เสาชิงช้า), ศาลเจ้าพ่อเสือ พระนคร หรือที่เรียกสั้น ๆ ว่า ศาลเจ้า

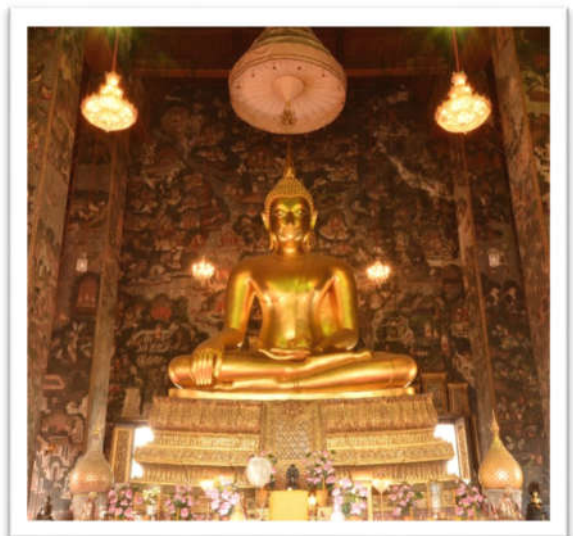
พ่อเสือ เป็นศาลเจ้าจีนเก่าแก่ซึ่งตั้งอยู่บนถนนตะนาว ใกล้เสาชิงช้า เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ชาวจีนเรียกศาลเจ้านี้ว่า "เจ้าพ่อเสือ" (เทพเจ้าใหญ่) โดยเป็นที่ประดิษฐานรูปเอี้ยนเถียนส่งเต้, รูปเจ้าพ่อเสือ, รูปเจ้าพ่อกวนอู และรูปเจ้าแม่ทับทิมว่ากันว่าศาลเจ้าพ่อเสือตั้งขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 3) เดิมตั้งอยู่ริมถนนบำรุง

เมือง ต่อมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) โปรดให้ขยายถนนบำรุงเมือง ได้โปรดให้ย้ายศาลมาไว้ที่ทางสามแพร่งถนนตะนาว ลักษณะอาคารสร้างตามรูปแบบศาลเจ้าที่นิยมทางภาคใต้ของจีน ศาลเจ้าพ่อเสือ มีประวัติความเป็นมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 เดิมตั้งอยู่ริมถนนบำรุงเมือง ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 ทรงโปรดให้ขยายถนนบำรุงเมือง และให้พระยาโชฎีกราชเศรษฐีย้ายศาลมาไว้ที่ทางสามแพร่ง ถนนตะนาว ตัวอาคารของศาลเจ้าพ่อเสือ สร้างตามรูปแบบศาลเจ้าที่นิยมทางภาคใต้ของจีน เทพเจ้าประจำศาล คือ เสียนเทียนซ่งตี้หรือเจ้าพ่อเสือ ซึ่งเป็นที่เลื่องชื่อในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์เป็นอย่างมาก

พระศากยมุนี วัดสุทัศน์เทพวราราม

พระศรีศากยมุนี พระประธานในพระวิหารหลวงวัดสุทัศน์เทพวราราม เป็นพระหล่อด้วยโลหะ เป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย หน้าตักกว้าง 3 วา 1 ศีบ พระศรีศากยมุนี เป็นพระประธานอยู่ในพระวิหารหลวงวัดมหาธาตุเมืองสุโขทัย หล่อแต่ครั้งกษัตริย์ราชวงศ์พระร่วงครองกรุงสุโขทัย ครั้นจำเนียรกาลนานมาพระวิหารหลวงหักพังพระพุทธรูปภูมิต้องตากแดดกรำฝนจนชำรุดลง

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกฯ จึงดำรัสสั่งให้เชิญย้ายลงมากรุงเทพฯ ทรงพระราชดำริจะสร้างพระอารามมีพระวิหารใหญ่อย่างวิหารพระเจ้าพนัญเชิงที่พระนครศรีอยุธยา ประดิษฐานไว้กลางพระนครมีเรื่องที่เชิญพระศรีศากยมุนีลงมาปรากฏอยู่ในหนังสือความทรงจำฯ ซึ่งทรงพระราชวิจารณ์ดังนี้ให้พระพิเรนทรเทพขึ้นไปรับพระใหญ่ ณ เมืองสุโขทัย ชะลอเลื่อนลงมากรุงเทพฯ ประทับทำสมโภช 7 วัน ณ วันเดือน 6 ขึ้น 15 ค่ำ ยกทรงเลื่อนชักตามทางสถลมารค ในรัชกาลที่ 1 เพียงได้เชิญพระขึ้นตั้งที่ไว้ยังมิได้สร้างพระวิหาร มาลงมือสร้างกันรัชกาลที่ 2 แต่จะสร้าง

ได้เพียงใดหาปรากฏชัดไม่ ปรากฏแต่ว่าบานประตูพระวิหารซึ่งจำหลักลายอันวิจิตรนั้นพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงพระราชดำริและได้เริ่มจำหลักด้วยฝีพระหัตถ์ วัดสุทัศน์เทพวราราม มาสร้างเสร็จแล้วบริบูรณ์ในรัชกาลที่ 3...

ถนนดินสอ

ถนนดินสอ พบว่ามีประวัติความเป็นมาตามที่พบในเอกสารเก่าเรียกว่า “ถนนตรอกดินสอ” ส่วนในแผนที่เก่าจะใช้คำว่า “ถนนบ้านดินสอ” แต่ต่อมาอาจเกิดการใช้คำตกหล่นจนทำให้คำว่า “บ้าน” หายไป เพราะในย่านนี้มีสถานที่ที่ใช้คำว่าบ้านหลายแห่ง อาทิ บ้านบาตร บ้านพานถม เป็นต้น การสร้างถนนในกรุงเทพฯ เริ่มมีมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 แต่ยังมีเพียงไม่กี่สาย ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 จึงโปรดให้สร้างถนนแบบทันสมัย โดยใช้หินขนาดต่างๆ โรยบดเป็นชั้น ๆ ซึ่งในเอกสารบางเล่มได้สันนิษฐานไว้ว่า ถนนดินสอน่าจะสร้างในช่วงเดียวกับถนนราชดำเนินในสมัยรัชกาลที่ 5 ในส่วนที่มาของชื่อ “ถนนดินสอ” ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่ทำดินสอในอดีต

“บ้านดินสอ” หรือ “ถนนดินสอ” นี้ อาจเป็นไปได้เช่นกันว่าจะเป็นแหล่งผลิตดินสอพอง เพราะแม้ว่าที่นี่จะไม่เหลือร่องรอยการทำดินสอพองให้เห็น แต่ผู้ที่อยู่ในย่านนี้มายาวนานยังยืนยันว่า

บ้านดินสอซึ่งอยู่ใกล้โบสถ์พราหมณ์ เสาชิงช้านั้นเป็นแหล่งผลิตดินสอพองเก่าแก่ ชุมชนที่อยู่ในบริเวณนี้น่าจะเป็นที่รวมของไพร่ที่มีอาชีพและความสามารถในการผลิตที่เรียกชื่อบ้านตามลักษณะอาชีพ เช่น บ้านพานถมผลิตเครื่องถม ชนน้ำพานรอง... บ้านดอกไม้ผลิตดอกไม้เพลิงอยู่หน้าวัดสระเกศ ถัดออกไปทางวัดสุทัศน์มีย่านตีทองทำทองคำเปลว และบ้านดินสอทำดินสอพอง อยู่ใกล้โบสถ์พราหมณ์ เสาชิงช้าข้างวัดสุทัศน์...”

หมายเหตุ : ข้อความที่ปรากฏอยู่ในเอกสารนี้ได้ตัดต่อมาจาก google และมีการเขียนเพิ่มเติมบางส่วน

**ชมรมกิน-เที่ยว
หมู่บ้านช็อคตรอง 28**

พระศากยมุนี วัดวัดสุทัศน์เทพวราราม

วัดปากน้ำภาษีเจริญ

ศาลเจ้าพ่อเสือ

วัดอรุณราชวราราม

ชมรมกิน-เที่ยวหมู่บ้านซื้อตรง ๒๘
ทริปที่ ๔๔ เบิกฟ้า รับอรุณ ปีใหม่ ๒๕๖๘
วันพุธที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๗

ผู้ร่วมเดินทาง

๑. ดร.ธนิต	โสรัตน์	๑๑. คุณกฤติกา	ฤทธิภู
๒. คุณอุบลพรรณ	โสรัตน์	๑๒. คุณตระกูล	เฮงบำรุง
๓. คุณณัฐธิดา	เพ็ญศิริภิญโญ	๑๓. คุณจุลลดา	เฮงบำรุง
๔. คุณโกศล	พรตธีสัถย์	๑๔. คุณดำรงศักดิ์	เลิศอมรชัย
๕. คุณสมประสงค์	พรตธีสัถย์	๑๕. คุณนิภา	เลิศอมรชัย
๖. คุณวรุฒ	วิวัฒน์พันรนนท์	๑๖. คุณวิรยา	สงวนศิริ
๗. คุณสุราณี	จงชัยกิจ	๑๗. คุณอิทธิพล	สงวนศิริ
๘. คุณสมคิด	จงชัยกิจ	๑๘. คุณมานิตย์	นวลลออ
๙. คุณยุวดี	ปิยะวงศ์สมบูรณ์	๑๙. คุณประภาพร	อรรถกรศิริโพธิ์
๑๐. คุณประเวช	ชุมณี	๒๐. คุณสุมนา	อินทจันทร์

แผนที่คลองบางกอกใหญ่-คลองบางกอกน้อย

